

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMELI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közlése ért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. fizetendő.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetők tetemes díjkedvezményben részesülnek.

Az egyesületi élet.

I.

Az egyesülés a civilizációval egyforma lépést tart. Ennek előmenetele annak haladását, hanyatlása pusztulását vonja maga után. És mégis — bár paradoxonnak látszik is — az egyesülés a civilizáció egyik nem megveendő tényezője.

Egyik a másikkal szoros kapcsolatban áll s egymástól el nem vonhatók, mert végcéliban boldogítani az emberiséget a jóllét előmozdítása által: tökéletesen megegyeznek; s elmondhatjuk, hogy az egyesülés a civilizáció.

Az egyesülés jóra, szépre s nemesre nálunk leginkább a negyvennyolcas utáni évekre esik és fokozatosan növekedik annyira, hogy manapság alig van a közéletnek oly ága, melyben az egyesüléssel ne találkoznánk; az egyesületi tér nagy dimenziókban terjed s el van úgy foglalva, hogy szinte csodálkozni lehet rajta, ha a közélet valamelyik ágában annak hiányát tapasztaljuk s érezzük.

Egyesületeink száma beválthatná a legnagyobb nemzetek körébe is.

S kétségkívül — ha a számot tekintjük, — nem marad az egyesületi téren semmi kívánnivalónk sem; az eredmény azonban nem mindig mondható kielégítőnek.

Miért?

Mert a folytonos munkásság, — mely egyedül s minden viszonyok között képes eredményt nyújtani, — hiányzik, mert lelkesedésünk a haladás iránt szalmaláng, s mert az egyesülést legtöbb esetben a sport egy nemének tartjuk.

A vállalkozási szellem ugyan nem hiányzik, de a kitartás nem tartozik erős és főtulajdonaink közé, már pedig, ahol ez utóbbi nem ékeli be magát az egyesülésbe, ott az eredmény után hasztalan sohajtozunk.

Innen van az, hogy amily könnyen és gyorsan keletkeznek nálunk az egyesületek, oly gyorsan, sőt rohamosan tűnnek le az élet színpadáról, anélkül, hogy nyomot hagynának maguk után.

Igaz, hogy azon átalakulási kor, — melyben élünk és melyen át hazánkat a boldog és dicső fölvirágzás jövőjébe átvinni buzgólkodunk, mint mondják — gőzerővel halad; és a gőzzel való haladásban a változandóság természete szerint minden ennek törvényei s szabályai alá esvén, ettől menten nem maradhat, hanem változnia kell, tehát esik és emelkedik a nyert, vagy veszített erők arányában; de talán nem ártana, kevesebbet akarni markolni, mint aminek fontartására nem rendelkezhetünk a kellő erővel s az egymásután szabályait igyekeznénk szem előtt tartani s az élet viszonyaihoz mértten alkalmazni.

Na, de hasztalan itt az elmélkedés, az okoskodás, mikor int az idő, hogy elmaradottságunkból kibontakozva, siessünk a haladó korrallal is előre, nehogy a kéréltetlen „késő” az elvesztés örvényébe sodorjon.

Tehát az egyesületi térnek gyors és minden irányban elfoglalása s kultiválása életünk legfőbb szükségéi közé tartozik s előretörésvünknek ez a posztulátuma.

Aztán, csak az vesz el, ami selejtes s ami életet úgy sem érdemel; s ha egyesületeink közül itt-ott pangás és megszűnés jelzi is azoknak ephemer életét: van akármennyi, mely a selejtesekből kiemelkedve, munkássága és kitartása

folytán dus eredményeket tüntet elő és hasznára válik úgy a közjónak, mint elősegíti a magánosok jólétének előmozdítását.

Példa egyebek közt az Országos Gazdasági Egyesület.

Ezen nagyfontosságú s horderejű tekintélyes egyesület a harminczas években keletkezvén, főműködésé óta hány mindenféle egyesületet látott maga mellett és maga körül keletkezni!, s megnyitni kellett ezek körében küzdenie, hogy a sportszerű selejtességekből kiemelkedve, azzá váljék, amivé lett, t. i. a gazdasági egyesületek méltó vezére egyesületévé.

Csak sajátítsa el tőle minden egyesület a munkásságot, a kitartást! „Dii laboribus omnia vendunt” — mondták a régiek.

Kövessük e példát!

Egy szakértői vélemény a Stefánia-árvaházról.

Vendégem volt a minap, még pedig messziföldről s olyan helyről, hol egy országos hírű árvaház virágzik már évek óta. Vendégem ezen híres árvaháznak egyik belső embere lévén, nálamlétekor figyelmet keltett benne a lévai Stefánia-árvaház is, melynek szervezetével — kívánságára — őt megismerttettem.

Erre ő azt mondta: hogy a Stefánia-árvaház nem felel meg az árvaház kelleknek!, mert itt az árvák nem részesülnek az elvesztett szülőket pótló nevelésben és gondviselésben, holott az árvaházak főhivatása nem az ingyencsokolásban, nem az ingyen-lakás- és ingyen-ruházkodásban áll kizárólag, hanem ezek mellett az intézetnek főczélul kellene tekintenie, hogy árvaövéndékeit úgy nevelje föl az életnek s akként bocsájtja ki a társadalomba, hogy ennek haszonvető tisztességes tagjaivá lehessenek.

E kemény ítéletre megjegyzém vendégemnek, hogy e hiányokat az ifjú intézet kezdetlegességében kell keresnünk; majd pár év múlva minden jobban megy, kezdetnek ez is elég szép, hogy a lévai nőegylet jóakarata e szerény falak közt képes volt alapját megvetni az első árvaháznak a megyében.

A lévai nőegylet — a vidék és város közönségének nagylelkű támogatása mellett máris oly áldatosan működik e téren, hogy intező-hölgyeink az eddig kivívott siker után is méltán megérdemlik az elismerés és hála hervadhatlan babérait.

— Ez kétségtelen — válaszolá, — és én tisztelem is a jóakaratu törekvést a Stefánia-árvaház föntartó hölgyeiben, de céltévesztettnek kell tartanom jószándékukat, midőn árvaházuknak rendeltetését abban találják, hogy a fölfogadott árvagyermeket egyszerűen csak kitartják s fölnevelik őket minden nevelés s munkárszoktatás nélkül; élnek, esznek, isznak, öltöznek, vetkőznek s alusznak az intézetben, s mire majd az életbe kibocsájtva lesznek: nem fogják tudni, mi az élet s mi az, amiből megélőniük kell. Ilyen gondtalanul még a gazdag szülők gyermekeit sem szabad nevelni; hát még vagyontalan árvákat, kiknek egyebük nincs a két kezüknél, melyet, ha idejekorán nem szoktatnak munkára, el kell zúllenőnek a társadalomban s kénytelenek lesznek hálátlanul fenyegetni meg azt a jótékony árvaházat, mely őket elfeledte munkásságra szoktatni s csak arra tanította meg, hogyan kell „a készből” gondtalanul megélni. Inkább sanyarogjon az az árva künn a könyörtelen élet sivatagán, inkább egye sirva a panaszos kenyert magánemberek hideg jóakarataiból: majd fölszárak e könyv végre mégis, midőn az örökbe fogadó gazdák által kirótt terhes munkák után edzett és munkabíró testtel lép ki az élet harcába s ott elesni látja maga mellett a tétlen vagyont s a munkátlanul fölnevelt árvát.

E véleményben sok igaz lehet, mert nekem is nézetem, hogy inkább kevesebb kényelmet, de annál több munkát adjunk az árváknak, semhogy belőlük vagyontalan urfiakat és hozomány nélküli kisasszonyokat neveljünk.

Pedig az igazat megvallva, úgy áll a dolog, hogy a Stefánia-árvaházban csupán kétféle munkát lehet a gyermekek között észlelni, egyik az, ha őket hébe-korba elküldözi valahova valamiért a gondviselő, de ez bízony nem munka; másik pedig az, hogy a leányövéndékek — ha otthon vannak — naphosszat a kötö-

tüvel foglalatoskodnak; na, ez munka, de végtelenül káros munka; káros, mert a mellet és a karokat satnyítja és gátolja a testi kifejlődésben; de haszontalan munka is, mert a kötésből az életben senki meg nem él, a kötés manapság csak passzió-munka, melyet csak hölgyek végezhetnek, nem pedig árvahányok, kikre az életben a nőeselési teendők terhes munkája vár.

Voltaképen az árvahányokra sem várhat magasabb hivatás, belőlük is tulnyomó részben szintén csak eseléd, napszámos, iparos válhatik, s mindezen foglalkozáshoz már gyermekkorukban edzeni, szoktatni kell testüket, hogy kezük munkája után egykor megélhessenek.

Már pedig az életre szükséges előkészítést nem adja meg övéndékeinek a Stefánia-árvaház, benne csak boldog tétlenségben élnek napjaikat s félve lesik a napot, midőn az intézettől megválni s a munkaterhes élet röögös pályájára lépniük kell.

Árvákat árvaházban nem így szokás nevelni. Az árvaházak nemes czélja abban áll, hogy a vagyontalan árvát úgy nevelje föl, hogy az életben vagyoni nélkül is tisztessen megéljen a szorgalom és munka mellett.

Látogató-vendégem észrevételeit megtoldom még azon utbagazítással, melyet tőle az árvaházak vezető-sére nézve elmondani hallottam.

Törekedjék az árvaház már saját beléletében is odaműködni, hogy övéndékeiben biztos alapját vesse meg a vallásérköcsös életnek. Ezt nagyban mozdítja elő az iskola, mely egyuttal megadja azon szükséges ismereteket is, melyek nélkül ma még a legutolsó eseléd sem lehet el. Törekedjék másodsorban arra, hogy a övéndékek munkával legyenek elfoglalva szabad idejükben.

Hogy e munkák a gyermek erejéhez és fölfogásához mérték legyenek, azt mondanom se kell. Fűtsön, fát vágjon, edényt mosson, suroljon, söpörjön az intézetben egy a fiu, mint a leány, ezek mind nem oly nehéz dolgok s az életben pedig mindeniket teljesíteniük kellend. Segédkezzenek az ételek elkészítésénél mindabban, amit — kivált a leánykaktól — megkívánni s velük elvégeztetni lehet. Tanuljon a leány varni, foltozni, ez mind többet ér a harisnya-kötésnél; finomabb kézimunkát pedig csak arratermett egyes övéndékek tanuljanak, kik ebből ügyesebb voltuknál fogva megélni képesek.

Különösen a ruhafoltozásra súly fektetendő, hogy azt önmaga végezze egy a leány, mint a fiu, erre az életben is nagyszüksége lesz; de különösen jó eszköz a foltozás arra is, hogy annak teljesítése közben a gyermek megbarátkozzék annak gondolatával, hogy ő árva, kinek csak takarékos és munkás élet lehet a boldogító eszköze.

Nyári időszakban különösen súlyt kell fektetni a kerti és gazdasági munkák gyakorlására, melyek egy fövőntekre, mint egészségükre való tekintetből nagyon fontosak. Legyen az intézetnek akár saját, akár bérelt földterülete, melyen konyha- és egyéb természetvények üdészetét en details gyakorolják; itt ugyszólván játszva szerzik meg mindama ismeret, melyek az ültetés, gyomlálás, kapálás stb. munkák teljesítéséhez szükségesek. És mindezt a gyermek — ha erejéhez mérik — nem tekintí tehernek, sőt szívesen teszi és mulatságot talál benne s majdan az életbeli munkásság sem fog annyira terhére lenni.

Igen édvös intézmény volna tehát, hogy mindenik árvaházi övéndéknek legyen egypár négyszögölnyi parcellája, melyet saját fölfogásá s a z l e s e t e t s z e s e szerent műveljen, hogy így alkalma legyen az önálló jellem és értelem képződéséhez; s e munkálkodásának tisztajövedelme helyezettessék takarékpénztárba az illető árva nevére és javára — annak az intézetből való kilépéséig, hogy így a takarékoságot s a pénzületi keresmény megbecsülését idejekorán megszokja. Sőt a nagyobb övéndékek e jövedelmeik egy részét még az intézetben létükkor — jó, ha kezükbe kapják s tetszésük szerentí (de csak szükséges és hasznos) tárgyra fordítják, s a hovafoordításról egy a leány, mint a fiu könyvet vezessen.

Az étkezésben se kellene őket megszokott napi-rend szerent táplálni: egyik nap legyen jobb, a másik nap silányabb eledelük, hadd szokják meg a változó étrendet, mert az életben is így fogják azt találni.

Ruházkodásukban is kár törekedni az egyformaságra, nem katonák ők, minck nekik az uniformis?! Ruházkodjanak abból, mit a jóléltű nagyközönség úgy is fölös számban szokott nekik ajándékozni elvi-

selt ruhákban, ezeket kijavítani s testükhöz idomítani a felügyelő utmutatása mellett maguknak kellene, ha vannak köztük nagyobbkorú növendékek; s ha nincs: csinálja meg ruháikat nekik a felügyelő s más fogadott munkások, de ezek munkáinál a növendékek legyenek ott és segédkezzenek, amit tudnak. Ilyen ruhát az árva jobban fog megbeesülni, mint az uniformist, melyhez minden fáradság nélkül jutott.

Egy szóval az árvákkal az iskolában tanulatni, az árvaházban különféle és nekik való munkákat dolgoztatni kell s mindenek fölött hasznosan nevelni arra, hogy belőlük becsületes és szorgalmas munkabíró generáció váljék, hogy a későbbi időben is áldólag tudjanak emlékezni az árvaházra, mely nekik megadta az eszközöket a tisztas megélhetésre.

Egyébiránt ígértem birom az említett szakvendégnek, ki legközelebb egy, a Stefánia-árvaház viszonyaira alkalmazott programot lesz szíves készíteni, melyet elfogadás, illetve megbíralás végett e lapokban legközelebb szerencsém lesz t. szerk. ur engedelmével közölni. — (Szívesen vesszük! — Szerk.) x—y.

Barsvármegye közigazg. bizottságának ülése.

Barsmegye közigazgatási bizottsága által folyó 18-án tartott ülésen az alispáni jelentésből a következőket közöljük:

Rendőri ügyek: Koral Mihály felső-zsdányi és Izsák Mihály geletneki lakosok, előbbi fatarolás közben a klaki erdőben egy élőfa ágai által leszorítva szörnyethalt, utóbbi pedig a geletneki malomkőbányában egy leomló kötől fejjén találva agyonütött; Vihnyén pedig Chmelo Antal asztalossegédet, a szesz italok mértéktelen élvezete következtében — szélhűdés élte.

Tűzvész két esetben jelentetett be: Zsupkón, hol egy különálló ház és Kistaludon, hol 9 ház a hozzátartozó melléképületekkel elhamvadt. A tűzvész oka az utóbbi esetben gyújtogatás volt. A kár nagysága, mind két esetet egygyütve, 2274 frtra becsültetett.

A vagyoni és életbiztonság májushavában hatlopás, két súlyos testi sértés és egy emberölési esetben veszélyeztetett. A büntett elkövetői mind a 9 esetben letartóztatottak.

Az állategészségügy jónak mondható.

Közmunka vállaltatásai-hátralékból májushóban befolyt 794 frt 21 kr., birsághátralékból 45 frt, 1884 évi közmunkaváltságból 2690 frt 23 kr., összesen 3484 frt 44 kr. — Marad hátralék: közmunkaváltságból 4107 frt 50 kr., birságban 182 frt 38 kr., 1884. évi közmunkaváltsághoz jutálékban 40,866 frt 17 kr.; összesen 45,156 frt 05 kr. — A régebbi hátralékok behajtása ügyében a végrehajtások fogamatbavétettek, a tartozás le nem rovásánál a foglalások meggyújtottak és a törvényes határidő lejártával a felfoglalt tárgyaknak elárverezése fog eszközöltetni.

Honvédelmi ügyek. A májushó folyamán eszközölt utóállítások eredménye és a fölülvizsgálatok útján besorozottak száma azon biztos reményt

nyújtja, hogy a hadjuttalékban támadt hátralék ez év végeig elenyésztesztik s a jövő évben a negyedik korosztály fölhívására szükség nem lesz.

A közegészségi állapot májushónapban, a megelőző hónapokhoz képest, lényegesen javult s általában kedvező volt. A védőmoltás, mely április hóban megkezdett, májushónap erőlesen folytatott; beoltva lett összesen 2111 gyermek.

Adóügy. Az egyenes adókban a folyóévi májushó végeig elért befizetési eredmény 11,875 frt 02 krral kedvezőlenebb, — a hadmentességi díjakban el- lebben 552 frt 86 krral kedvezőbb a múlt év hason időszakában elérténél. A IV. osztályú kereseti adó, valamint a tőkekamat és járadék-adó kivetése befejeztetett s a lajstromok közszemlére kitétettek; a III. oszt. kereseti adóra nézve a körmöczbányai adókiadó bizottság működését befejezte; az ar-maróthi és lévai kerületre nézve az adókiadói javaslatozok nemso- kára a bizottsági tárgyalások alá fognak bocsájtatni.

A kir. építészeti hivatal jelenti, hogy a folyóévre kivetett közmunkából leszoigaltatott májushó végeig 35%; a hátralék 65%-töli. A hidak körüli munkálatok a lévai, verebélyi és ar. maróthi já- rásokban biztosítva vannak, ellenben a barsszentke- reszti járásban nincsen még vállalkozó. A kálnai ga- rami híd függőszereketének megerősítése az egyetle- ajánlattevő Sisák Gusztáv vállalkozónak átadatott. — Az államuton fölláttatandó korlát kiadására nézve a versenytárgyalás folyó 23-ára tüzetett ki.

Vízszabályozási ügyet illetőleg a gesztőcz szent- márton — hízeri határokon keresztlvonuló patakok tisz- titása és a tajna — saári — ahai patak szélesítése tár- gyában a helyi szemlék megtartottak.

A Selmeczbánya — Körmöczbánya — prekopai ha- dászati út végleges kiépítését, továbbá ugyanazon uton 1200 méternyi hosszban kőburkolatnak haladéktalanul leendő előállítását a körmény elrendeli s e célra a szükséges összegeket folyóvá teszi s az építkezés fo- ganatosítására a közigazgatási bizottságot utasítja.

A tanügy köréből. Kolaesno községben az újabb szervezendő iskola folyó 5-én meggyjtett tárgyalás alkalmával, mint községi jellegű iskola vég- leg elrendeztetett s a kérdésben függő tanítói fizetés 400 frtban megállapítottatott. Körmöczbánya város új iskolaépület fölláttatása céljából 20,000 frt állam- kölesont nyert; ezen új iskolaépület ügye rendezve van. Trubin, Rudno, Ovár, Nagy-Lehota, Nagy-Szele- zsény községek iskolái és pedig az első kettőnél az is- kolai épületek kibővítése, utóbbiaknál újnak emelése, vagy befejezése iránt a munkálatok szorgalmasan foly- nak. A csaradi és ebenedeci új iskolai épületek pedig készen állnak. — Örvendtes jelenségül megemlítendő, hogy a zsitvaújfalusi, nagyherestyéni, szkiezói és a kis- tapolesányi iskolákban az összes, előadott tantárgyak- ból a vizsgák magyar nyelven folytak le. — r. t.

Külömfélék.

— Az országos kiállításra Barsvármegyéből f. é.

április végéig a következő bejelentések találhatók föl a Pozsony-ker. bejelentő bizottságnál. I. csoport. Me- zőgazdaságból: Skublics János földbirtokos (Veszcleröl). 2. cs. Kertészeti és szőlészeti (Veszcleröl): Kosztolányi László földbirtokos (Nemes-Kosztol- ből): Kosztolányi László (Nem.-Kosztolány), Friesenhof Gusztáv báró uradalma (Brogyán), Thonet-testvérek (Nagy- Ugrócz). — 9. cs. Bor-segységben szeszcsita- lokból: Stern Armin és Weisz Ignác ezetgyáro- sok (Léva), Salczér Mó: pálinkafőző (Nem.-Kosztolány). — 10. cs. Agyag- és üvegiparból: Stiasny E. fia agyagipagyáros (Körmöczb.) — 11. cs. Vas- és fémpiparból: Fizély Lajos műlakatos (Léva). — 12. cs. Faiparból: Zonek Ferencz fataragó (Léva). — 13. cs. Bőriparból: Czibulka Mihály cserző (Ujbánya). — 14. Pápirosiparból: Buchsbaum M. papirgyáros (Körmöcz). — 15. cs. Ru- házati iparból: Hamburger József, Szarka Jó- zsef, Firtusz Mihály szabók (Léva), Dékay István, Kreskó Ferencz szűrszabók (Léva), Kittenberger Imre cipész (Léva), Androvits György cipész (Léva). — 17. cs. Butoriparból: Szlivka János, Köek András asztalosok (Léva), Tromsdorf Károly szobafestő (Léva). — 22. cs. Építési iparból: Liechten- stein herceg uradalma (Rudno), Friesenhof Gusztáv báró uradalma (Brogyán). — 24. cs. Gépipar- ból: Kachelmann Károly és fia gépgyára (Vichnye), I-ső újbányai malomkőgyár-társulat (Ujbánya), Schwarz J. és társa malomkőgyárosok (Barszt. Kereszt). — Munkakiállításból: Lehoczky Károly és Pachola József lakatos-tanoncok (Léva). — Emnyiből áll a kimutatott bejelentések száma megyénkbel, hon- nét kiállítóink száma a mezőgazdaság, kertészet, szőlé- szet, állattenyésztésből mindössze kettőre megy, holott e téren sokkal több jogosult kiállítóval rendelkezhet- nénk. Szeretjük azonban hinni, hogy annyi sok, me- gyénkbeli uradalmak és nagybirtokosok, mint kiállítók talán egyéb uton lettek bejelentve a kiállításra s esze- rént bejelentéseikről a pozsonyi bizottság nyilvántar- tása utján tudomást ezidőszertem nem vehetünk. — A lévai kiállítók nevei hiányosan vannak közölve; ta- nácsos lesz utána nézni: miért nem vétettek föl a kiállítók sorába?

— A lövészegyleti ülésre, mely ma délelőtti 10 órakor lesz megtartva a városházi nagyteremben, ismételten fölhívjuk az érdekeltek figyelmét.

— Kitüntetés. Öfelsége a király megengedte, hogy a magyar történeti ötvösmű-kiállítás körül szerzett ki- való érdemeikért. Ipolyi Arnold belső titkos tanácsos és beszterezébányai megyés püspöknek, valamint Keg- lевич István grófnak, mint a kiállítás közp. elnökeinek — legmagasabb királyi elismerése tudomásukra hozassék.

— Adakozás. A Stefánia-árvaház há- zartartási céljaira legújabbán Domján Lőrincz és Jó- zsefcsék Károlyné urhölgyek adakoztak: előbbi listet ez szalonát, ezutóbbi husneműeket és zsemléket. Szí- ves adományaitak köszönettel nyugtatványozza — az árvaházi bizottság.

Tárcza.

Saláta à-la gourmand.

(Saison-kép).

Lehetett már egy 10 óra felé az idő ebédelőtt. A háziasszony éppen a kertbe sietett kedves vendégé- veit, Csaby Odón orvosnövendékekkel, ki mint unokaöccs náluk volt töltendő a szünidőket. Éppen ma reggel ér- kezett meg, kellett hát, hogy a vendéglátás első nap- ján kivételes ebéd kerüljön az asztalra. Sült-főtt a sok mindenféle a konyhán, csak a peccenyéhez nem volt még kiválasztva, minő saláta legyen. Ennek megválasz- tását Odón magának kérte ki, élve a vendégi joggal.

— Válassz Odónkém, ami tetszik.

— Ha szabad kérni, kedves néni, én közönsé- ges zöld salátát szeretnék, pikáns gurmánd modorban készítve, ime, itt van a készítés receptje, a múlt na- pokban Pesten irtam le, szabad vele szolgálnom?

A nagynéni hamar átfutotta a leirt sorokat s neki magának is tetszett az újmódi saláta készítése. Sőt meglephetni vélte férjét is, ki soha életében nem volt barátja a salátának, mindig csak „hitvány fünek“ esu- folta azt, s ezért a kertben csak kis területen engedett salátát tenyészteni.

— No, ez bátyádnak is fog tetszeni.

— En is azt hiszem, kedves néni, a saláta — így elkészítve — nagyszerű, pompás.

Belépnek a kertbe. Ott volt a nagy bácsi is, még pedig igen különös funkció közepette. Egyik kezében göresösen markolt újságpapírt lengetett a szél, másik kezével pedig indulatosan látszott gyomlálni valamit, szinte izzadt a munkában, még a kalapot is leejtve fejéről.

— Mit csinál urambátyám?

— De mit csinálsz, apjukom, az istenért?

— Mit csinálod?, tudom én azt.

— Ej, de hát mire való már ez, így tönkretenni ezt a gyönyörű salátát!

— Kitéptem őket anyjuk, mind tövestől, nehogy meghaljunk tőle!

— Hogy-hogy?

— Hát csak úgy ni, hogy itt az újságban ez van írva ni: „A saláta levelein galandférges családjához tartozó állatkák petéi szoktak elszórva lenni, melyek az emberi testben állatki fejlődhetnek és halálos kime- netelű betegségeket okozhatnak.“ Nos, doktor öcsém- uram, szólj most te, ha tudsz!

— Nyugodt lehet, urambátyám, hogy azok a pe- ték mind levalnak a vízben, ha gondosan megmossák a salátát.

— Ugy van, hiszen 5—6 lébeo szoktam kiöblíteni, még az arany se lehetne tisztább.

— Hiába mondjátok, egypár pete mégis benn ma- radhat s akkor aztán megvan a baj, dehogytűröm itt a kertben. Én emiatt a hitvány fü miatt pántlikabe- tegségbe essem, nem én... abezug, ki vele!

Es kiröpült az utóso bokor saláta is. — Hiába volt minden argumentum, a bácsi kimondta a szenten- eziát a salátára, ő bizony meg nem eszi, de még más- nek sem engedi meg az ő házában.

— De édes urambátyám, én egészen új, pikáns módját tudom a saláta-készítésnek, higgye el, hogy így kifogástalan jó.

— Én is ismerem mindenik módját, de nem jó az sehogyszem.

— Melyik módját ismeri?

— Mind. A fősvény a salátát ezettel, a pazarló olajjal, a böles fűszerrel, a bolond pedig mindahárom- mal készíti el, — ezt tartja a közmondás. De bárme- lyik mód szerint is maradhat benne egy pár petéje annak a csuf főregnek, akkor aztán megvan a pikáns betegség.

Hiába beszéltek neki, nem lehetett kapacizálni a bácsit. Hosszu bizonyítgatás után mégis anyira vit- ték a dolgot, hogy a salátát elkészíthetik, bevitethik az asztalra, egyék belőle, akinek tetszik, de ha baj lesz, Odón felelős legyen érte, mint szakember.

— Hanem azt előre is mondom, hogy én még a villámnak se sugom meg, hogy ti salátát eszték. De azt is mondom, hogy nekem betegnek lenni ne próbáljatok!

Egy jó órahosszat vett igénybe a saláta-per el- döntése.

A bácsi leült az árnyékba s tovább olvasta azt az ármányos újságot. Odón pedig segédkezett a néni- nek kiválogatni a megtépázott salátafejeket, melyek most kétszeres gonddal lettek megtisztogatva és tiszte- res figyelemmel kiöblítve, kimosva s belőlük a víz gondosan kiesurgatva az utóso csöppig.

Bent a konyhán aztán megkezdődött a további preparálás. Először is kellett két főtt tojás.

— Nem lesz az a két tojás kevés, Odón?

— Nem, nénikém, a recept annyi tojást kíván, ahány személynek a saláta készül, most csak ketten eszünk belőle, a bácsira nem számíthatunk.

— Mit egy tojás!, vegyünk az ő számára is, hát- ha eszik belőle, — mond a jó néni.

— Nekem is egy tojást! — szólok én is e perc- ben odaköszönve s kísérterve hátul az öreg ur által, ki erőszakkal vendégnek invitált, mint szomszédját — a kerítésen át.

— Hoztam egy új vendéget, feleség, reméllem jut is, marad is azért az ebédből, ugy-e?

— Mindenesetre. Hozta isten!

Az öreg ur lement a pinczébe, fontos házigazdai teendők végett. Én pedig, mint gyakori vendég, ott maradtam a konyhán, hol alkalmam volt értesülni a saláta-históriáról. Kettős érdeklél néztem hát, amint az én számomra is egy főtt tojás lett adva a többihez. Nem veszik tán rossz néven a t. olvasóhölgyek, ha leírom itt, hogy készült a saláta.

A főtt tojások fehérje lehántatván, a csupaszon maradt négy sárga golyóhoz néhány kanál eczet, ne- hány kanál mustár és több kanál olaj lett véve s ezek egy edényben összetörve s akként elkeverve, hogy be- löltük ezáltal egy hig és folyékony pép keletkezett. Ez a pép megkeverve sóval s egy kevés törött borssal — képezte a levét az újszerű eledelnek, melybe a kiáz- tatott és fölvdalt saláta lett behelyezve s benne keresztül-kasul forgatva s átaztatva.

Pompásan nézett ki, csakugy viritott, mikor az asztalra került, pikáns illata még az öreg ur orrában is figyelmet keltett. Hát még az a jó, pikáns ize, az pláne páratlan jó volt. Ettük is olyan kimondhatatlan jó élvezettel, hogy az öreg ur nem állhatta meg szó nélkül:

— Aztán mi ennek a neve, Odón?

— Ez, urambátyám, „saláta à la gourmand.“

— Gourmand... gourmand... hiszen ami azt illeti, én is gourmand vagyok, volna is kedvem megköstölni, de tar- tok tőle, hogy majd „saláta à la galand“ lesz belőle.

— Felelősségemre, urambátyám!, egyék kérem, köstolja meg legalább, garantirozok érte, hogy nem bánja meg.

— Egyél apjukom, hiszen a te részedet nem fe- ledtem ám ki belőle!

— Ugy-ugy, szomszéd ur, tartson velünk, soh' se evett ilyen jót!

— Biz' isten megköstölöm, ha fogadásom vissza nem tartana,

— Eh, urambátyám, vesse azt félre, ember teszi a fogadást és ember szegi meg,

És meg is szegte. Négy villa jött most serény

— Hymen. P o g á n y Kornél, lévai főgymnáziumi tanár a napokban váltott jegyet Léván özv. B a k ó Ferencné kedves leányával, Ilonkával. — Tartós boldogság koronázza a szerető szívek frgyét!

— A lévai tanítóképzede ifjúsága által tartott jótékonycélu táncmulatság ez idén sem sikerült; oka ennek részben a kellemetlen időjárás, részben a rendezőségnek az eszközölt meghívások körül tanúsított tájékozatlansága; oly körökbe küldik szét meghívóikat, melyekből már 6-7 év óta nem látunk résztvevőt mulatságaikon — s ezen körök még csak a mulasztás vádjával sem terelhetők, miután az erkölcsi kötelesség alul azon családok bujtak ki első sorban, kik a tanítóképzettel a legszorosabb viszonyban vannak —; meghívásaikkal pedig mellőzik a vidéki s helybeli polgári közönséget, vagy legalább is a meghívások túlkorlátozásával, — mintegy szándékosan — sértegetik az érdekeket. Így maradnak a képezdei ifjak mulatságaikkal a „két szék között“. — Kellő tapintattal lehet lassan-lassan e helyzetet javítani; s ha az ifjúság kellő támogatásban részesül — megvagyunk győződve — hogy egy-egy nyári mulatságot (majalíst) sikerül rendezni. A június 19-én tartott táncestély szűk, de igen kedélyes köréből a következő névsort kaptuk: Kosztolány Zsigmondné, Gábel Imréné, Lovas Istvánné, Bende Vinczéné, Uhrin Sándorné, Seltsam Jánosné, Zanáthy Jánosné, továbbá: Gábel Herminka, Zanáthy Teréz, Jaross Birike, Pilárik Mariska, Kaizer Adel, Seltsam Irma, Zanáthy Erzsike, Janesó Klári.

— Kinevezés. Öfelsége a király dr. Staud Lajos, ar-maróthi kir. törvényszéki jegyzőt a lévai kir. járásbíróvá albiróvá nevezte ki. — Üdvözljük a kinevezett városunkban s ohajtjuk, hogy körünkben kedves otthon leljen.

— Az országgyűlési képviselő-választók összejárára kiküldött Lévai I. kerületi küldöttség a következő községekben eszközölte a választásra-jogosultak összejárást: V. Ladányban összejáratott 177 választó, Zsemlelén 53, Ó-várott 46, Gr.-Szt-Györgyön 88, Nagy-Törén 43, Kis-Törén 3, Nagyodon 53, Nagy-Szeccsén 85, Felső-Váradon 38, Nagy-Kálnán 69, Kis-Kálnán 38, Kis-Szeccsén 30, Alsó-Váradon 49, Gr.-Keszin 32, Podluzsányban 84, Gr.-Apátiban 11, Pusztá-Szt-Kereszten 1, Solymoson 25, Gr.-Újfaluban 36, Nagy-Koszmályon 57, Gr.-Kelecsényben 57, Ó-Barson 64, Gr.-Szöllösön 61, Csejkön 31, Tolmácson 28, és Léván 464. Összesen 1720 választó.

— Stornó Ferencet, a műemlékek érdemes restaurálóját nagy csapás érte. Fia, Stornó Kálmán építész, ki a jelenleg restaurálás alatt álló szt.-benedeki templom munkálatait vezette, a multhéten öngyilkossági szándékból mellbelötte magát a zeliz vendéglőben. A golyó — mint hírlík — nem érte a szívet s talán nem lesz halálhozó. Az ősz apa fájdalma leirhatatlan s kész mindent elkövetni fiának megmentésére, ki a végzetes tettet — a körülményekből itélve — valószínűleg elmezarvart folytán követhette el.

— R ö v i d h i r e k . — Időjárás: A jövőhétre

mozgásba, szállítva rendeltetési helyeikre a salátá-quartokat. — Az öregur arcán látható kinyomata ült annak a tusának, melyet korábbi nézete a megkóstolt eledel izletességével vívott. Mégis csak megadta magát, s odanyilatkozott, hogy biz' ez nagyon is pompás eledel. Evett is aztán belőle tartózkodás nélkül, míg benne tartott. — De az utója felé hirtelen abbahagyta az evést, fogai közt nyelvvel szorgosan kutatni kezdett, majd ujjával nyult oda s nyelve hegyéről valamit lekapva, elkialtja magát ijedten:

— Itt van ni, mondtam, ugye!... látjátok, így játszik az ember az életével, látod, látod Jenő!...

Előmutatott ujjaihoz odatódultunk szemünkkel, fejünkkel mind.

— Tyhú, urambátyám, itt baj van!... jó, hogy le nem nyelte, hiszen ezek galandpeték, csak az a szerenese, hogy az erős pácban már megkövültek.

— No, hát énvelem kövesedett galandpetét kell etetni, mi?!

— Hadd lám már én is, apjukom... Oh, te szörnyű ember, hát mitéle pete volna ez, nem látod, hogy tojáshej-darabkák, véletlenül kerültek bele, ebbe ugyan bele nem halt még senki.

A katasztrófát általános kacaj zárta be, még az öreg ur sem röstelt társul szegődni a nevetéshez.

— Nem lett baja senkinek sem. Sőt az öreg ur aziránti akaratának adott kifejezést, hogy a saláta ezentul az ő asztalán mindig „à la gourmand“ legyen készítve.

E nyilatkozatnál fájdalmasan jaldult föl Ödön, levágta magát a divánra, göresösen összehuzva ott testét.

— Mi baj Ödön!?

— Jaj, oda vagyok, aligha nem galandpetét nyeltem le... És ezt mind urambátyámnak köszönhetem... Ez barbárság!... Ah, én már aligha eszem többé e háznál salátát „à la gourmand“...

— Beszélj világosabban, te szerencsétlen!

— Nem beszélek, beszéljen helyettem a kert, hol urambátyám mind kitepte a salátát!

Zobor.

Az 1884-iki választások.

A szabadelvű párt győzött más pártokon ismét;

Nagy Magyarországnak lön ura újra Tiszta.

Kérdezed: „a nemzet — sorsát jó kézbe tevő-e?“

A „Nemzet“ hiszi... és... aki hisz, üdvözül is.

Luna.

nappal derős, éjjel borosabb, kissé szeles időt várhatni, itt-ott zivatarral. — A telefon fölhalálója most egy „villamos ajtónyitót“ talált föl, melynek segítségével akár az ágyból is ki lehet nyitni a kaput s ismét bezárni. Ez előny a későn hazajáróknak, de hátrány lesz a házmesterekre. — A vasárnapi munkaszünet szigorú megtartására vonatkozólag egy újabb és igen érdekes rendeletet boesájtott ki a belügyminiszter. — A Deák-szobor talapzatának elhelyezéséhez az előmunkálatokat a napokban már megkezdették. — Nagyszerű földalatti romokra bukkantak Ó-Budán; jeles régészek állítják, hogy e romok a siker legszebb reményével jelölék meg az irányt a honalapító Árpád sírjának fölkereséséhez. — Az Arany-szoborra 4 pályadíj fog hirdettetni s ezenfölül 3 jeles magyar szóbrász szóbelileg is föl lesz szólítva a pályázaton való részvételle. A szobor alakhelyzete teljesen a pályázó művészek ízlésére bízatik. — Mit tegyünk a pénzzel? — ez most a legújabb kérdés, még pedig azért, mert a tudomány legújabbnak azt fődözte föl, hogy egy a papír, mint érzékszék fölületén számtalan serege élőködik a bakteriumoknak, melyek a forgalomban közvetítik a járványos és egyéb betegségeket. — Az orsz. kiállítás jövedelmének emelésére sorsjátékot rendeznek, de nem pénz- csak tárgybéli nyereményekkel; a sorsjegyek száma 2-millió lesz, s egy-egynek az ára 50 kr.; a főnyeremény 100,000 fít értéket képvisel. — Hajóösszeütközések ellen egy fehérmegyei körjegyző olyan óvó készüléket állított föl, melylyel a tengeri hajóösszeütközések minden veszély nélkül kikerülhetők. — Híres ember halt meg közelébb Pensylvániában, neve: Shep Tinkenn, élt 76 évet; arról volt nevezetes, hogy könyv nélkül tudta Shakespeare, Mylton, Byron és Homer összes műveit, de könyv nélkül értette a zsványmesterséget is, életében többet lopott 400 lónál, volt egyidőben hitszónok is s egyszersmind rablófőnök, míg prédikált, addig banditái kirabolták a hiveket. — Kvassay Edé, körünkben is előnyösen ismert kulturmérnök, miniszteri osztálytanácsosi címet nyert. — A vichnevi fürdőn jun. 17-ig a fürdővendégek száma 190-re emelkedett.

Apróság.

Arany tojások. Midőn I. Miksa császárt hívei hódolattal számos jelével halmozták el, az augsburgi zsidó hitközség sem akart hátramaradni s egy tiszta aranylól készített kosárral lepték meg, mely tele volt arany tojásokkal. Miksa örömmel fogadta az ajándékot s az átadó küldöttséget igen jól tartotta étellel, italal, de alabbárdosai által őriztetve. A küldöttség ezt furcsának találta s meg akarta tudni a különös bánásmód okát. A császár humorosan mondta: „Oly tyukokra, melyek ily drága tojást tojnak, jól kell vigyázni, nehogy elröpüljenek“.

Tanügy.

Tanítói ülés.

Léva és vidékének r. kath. tanítói egy év előtt egyletté alakulván, az egylet f. hó 5-én, Léván tartá meg rendes közülsét.

A közüls lefolyásáról röviden a következőkben referálok hivatalos közlönnyünk útján a tanügy szives barátainak s az ülésen részt nem vett egyleti tagoknak.

A 9 órakor tartott Veni Sancte és szent mise után a szép számmal megjelent tagok a városház tanácsstermében gyűltek össze. Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy a város polgármestere, Mácsay Lukács urnak egyletünk nevében ezuton is őszinte köszönetet mondjak az előzékeny szivességért, melylyel a város tanács-termét ez alkalomra s a jövőre is az egyletnek tanácskozási helyiségül átengedni sziveskedett.

Főt. Munkay János esperes s egyházi elnök ur az elnöki szék elfoglalása után az ülést egy minden ízében érdekes beszéddel nyitá meg, melyben visszapillantást vet a lefolyt évre s a tagok figyelmét és működését az egylet körében kifejtendő lankadatlan munkaságra hívja s kéri föl.

Dudits Ferenc világi elnök és Gerley Mátyás egyleti jegyző az évi jelentésben híven eszetelték az egylet multévi működését. E jelentésből meggyőződhetett a közüls, hogy az egylet a kezdet nehézségeivel szerencsésen megküzdött. Működésünkkel oly szép lendületet adtunk egyletünknek, hogy az elért eredmény folytán bátran sorakozhatunk a hazai tanító-egyletek közé.

A közüls őszinte részvétellel vette tudomásul néhai Babusik István, lévai tanító-egyletünk volt tagja s buzgó pénztárnokának f. évi márcz, hó 1-én történt gyásos elhunytát s afölötti mély sajnálatának jegyzőkönyvileg is kifejezést adott.

A boldogult kartárs fölött Svarba József tartott emlékbeszédet.

Az elhunyt érdemeinek méltatásával, illetőleg a gondnal egybeállított életrajzzal nem foglalkozom bővebben; mert hiszem, hogy az — szerény soraimmal egyzerre lát napvilágot e lap hasábjain. — (Az emlékbeszéd még nincs beküldve. — Szerk.)

Ez annál inkább ohajtandó, mert hisz városunk s a vidék számos polgára volt az elhunytak — a tanítói pályán töltött 30 év alatt — tanítványa. — Ismerje meg a közönség volt tanítója, a nemzet szerény, de buzgó és fáradhatlan napszámósának életrajzát s adózzék emlékének a részvét egy könyvesepjével.

A megürlt pénztárnoki állásra egyhangulag Richter Ferenc lön megválasztva.

Egyletünk könyvtárát az év folytán Öeminenciája a herezegprimás és főt, Munkay János ajándékozták meg több művel. A verebélyi esperesi kerület tanítói által áthozott könyvekkel is tetemesen gyarapodott a könyvtár.

A kitűzött tételekről többen küldötték be értekezésüket. A beküldöttek közül fölolvastattak: Dudits Ferenc, Rigó Ferenc és Tóth Kálmán értekezései. Mindhárom a közüls által helyesléssel fogadtattak.

Hliva János az országos r. kath. tanítói segély alapról értekezett. Alaposan ismerteté annak hasznát s szükségét. A közüls az értekező nézeteit elfogadta s miután a püspöki kar az említett célra 20 ezer frnyi összeget adott, megvetvén azzal az intézmény alapját, — a közüls kimondotta, miszerént ugy egyletileg, mint tagjai által a nemes és hasznos intézmény keresztülvitelét, tehetségéhez képest, támogatni mulasztatlan kötelességének ismerendi.

Az egylet tiszteletbeli tagjaivá: Szabady Gyula a lévai gymnázium igazgatója, Holló Sándor képezdei tanár és Tormágy János sopronyi tanító — a Népiskolai Lapok szerkesztője választattak meg.

Több kisebb indítvány tárgyalása után az ülés véget ért. — a tagok legnagyobb része Szilaveczy Flóris kertjébe ment, hol kedélyes eszmecsere s toaszt közepette költé el az izletes ebédet.

Léva, 884 Jun. 11-én.

Jaross Ferenc.

LEVELEZÉS.

Ar.-Maróthi, juu. 19. 1884.

Tek. Szerkesztő ur!

Ugyan mit csináltak önök ott Léván — a választásoknál, hogy eljárásuk panaszt kelt a világ minden zugában?, már t. i. a maróthi világban.

Itt ugyanis azt híresztelik szelítiben: „hogy a Hunyadysták erőszakoskodásai szoritották ki az urnák mellől a Konkolytákat, — hogy a Hunyadystákhoz pártolt át a katonaság gróf Hunyady Kálmán urnak imponáló jelenléte folytán, — hogy az ellenpárti Jozsefcsék-féle koresma felé terelt Konkolyták a szavozó urnáktól eltávolítva lévén, miattuk a Hunyadysták tészésük szerént szavaztak, sőt e tekintetben még a honvédség által is támogatva voltak, a polyak katonák pedig oly közel furakodtak a szavozó urnákhoz, hogy oda a Konkolyták épen nem férhettek; — s végre, hogy az elnökség, — melyet pedig a Konkolyták saját ohajtásuk szerént szándékosan azért választottak, hogy ez ne a II-pártiakat, hanem őket védelmezze, — vagy nem értette meg hivatásszerű föladatát, vagy seide-seoda nem hajlott.

Igy aztán nem esoda, ha a Konkolyták elvesztették a csatát a Hunyadysták ellenében, mert a meggyhatósági intézkedések fölretételével — holott ezek ugyancsak előre toltattak — a választók többsége a Hunyady oldalára állott, ami pedig megbosáthatlan bün, — sat.“

Borzasztó emberek lehetnek azok a Hunyadysták! — (Mi e választásra vonatkozólag már nyilatkoztunk; s így e tréfás megjegyzésre nem is reflektálunk. — Szerk.)

A bizony! — Lassa, szerkesztő ur, miért is adtak okot ily sokféle panaszra?! — Tettek volna ugy, mint mink, kik valami 95-en nem mentünk szavazni; s nem is panaszkodhatik miattunk senki... Node, gróf Keglevich István okos ember is; tudta ő azt jól, hogy az intelligencia kielégíthetlen, azért kapta magát, ott hagyta az intelligenciát a faképnél, összeszedte a parasztokat és pedig az intelligencia szemelattára — szekerekre rakatta és behoza őket Maróthra, hol mint a parancsolat — ugy ment a voksolás

Mi pedig méltán megbosultuk magunkat azáltal, hogy nem szavaztunk s így kivittek lettünk egymással: Keglevichnek van mandátuma, minékünk pedig van ilozófiánk és politikánk.

Hliva, a politika az egzigenziák tudománya! — Tegnap volt állandó választmányi ülésünk, ma pedig tartott a vármegyei rendes évnegyedes közülsét. Ezt megelőzőleg volt a számonkérő-szék gyűlése, vagy ülése, vagy tanácskozása, vagy értekezése, vagy — tudja a jó Isten — micsoda!

Kevés hja volt, hogy ismét egy új vármegyét nem csináltunk belőle, kezdvén fejtegetni a miniszteriális rendeleteket. — És ki tudja, nem volna-e jó még egy új vármegyét kikerekíteni? Hármán már osztoznak ezen dicsőségben: a közíg. bizottság az első vármegye, mint legifjabb gyermeke a legújabb alkotmánynak; idősebb fiúvere az állandó választmány; a papa: az öreg vármegye. Mily szépen illenek még, ha legújabb szülött gyanánt a számonkérő-szék is követelne jusot és egyenjogúsítást ezek keretében.

Oh, az adminisztráció világa egy új nappal ékeskedvén: beáraszthatná fényvel s jolétellel az összes emberiség kedélyvilágát! Azonban t. szerkesztő urat kérem, hogy ezt ne híresztelje; maradjon csak köztünk azon „arkánus“: miként lehetne egyből — négy vármegyét alkotni.

Főleg, meg ne hallja ezt szomszéd megyénk országoshírü publicistája, ki hatalmas szellemével a partikularizmus hydráját fojtogatván, ugyancsak elfújhatná a diskusszió teréről — a négyes-vármegyét megteremtő arkánusokat.

Az évnegyedes közülsben a folyóügyek — az állandó választmány javaslata nyomán — a fiú és a papa közötti jó egyetértés föntartásának szellemében oldattak meg.

Bognár József tiszteletb. szolgabíróvá kinevezetvén, letette az esküt. — Az érdemekben megüszült Rónay Józsefnek pedig, mint az ar.-maróthi járás orvosának nemesség adományoztatván, az erről szóló oklevél — (ármas) — ünnepelesen közzétetett; a valóban gyönyörű s művészi kiállítású oklevél nagy és mély érdeklődést okozott a közönségnél.

S mindez jele annak, hogy szocialisták, anarchisták, nihilisták és más efféle — s t á k nincsenek vármegyénkben.

N. r. I.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

997/1884. 1878 26/155.

Arverési hirdetmény.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a lévai takarékos és hitel intézet végrehajtónak Knap Imre lévai lakos végrehajtást szenvedő elleni 175 frt tőke követelése emek 1878 évi január hó 18 napjától járó 6% kamatai, 3 frt 88 kr. ovatolási, továbbá a 12 frt 95 kr. perbeli és a már eddig 19 frt. 55 krt tevő, ugy az ezenel 8 frt 15. krtban megállapított, valamint a még föl merülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonosság u. m. Knap Imre és neje Horváth Annának a fön megnevezetett bíróság területéhez tartozó Léva községben 1295 számú tjkvben A + I. sor sz. alatti 193 összeírási számú lakháznak az 1884 évi július hó 4. napján délelőtti 9 órakor Léva mező városában a kir. telekkönyvi iktató hivatal helyiségében az 1881. LX. t. cz. 169-174 §-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzá adással értesítettek, hogy az ezzel egy idejűleg megalapított árverési feltételek szerint:

- 1. ör. A meg alapított kikiáltási ár az A + I. sor sz. alatti fekvőség egész kiterjedésére 720 frt. o. é.
2. A venni szándékozók tartoznak az árverés áltá becsajított ingatlanság kikiáltási árának 10% át bánatpénzül készpénzben vagy ovadék képes érték papírban letenni
3. or A vétel ár három egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jog erőre emelkedésétől számítandó 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számítandó 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt fizetendő.
Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és Léva város elöljáróságánál is megtekinthetők.
Léván, a kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság 1884 évi márczius hó 27. napján. 138. 3-2. GYENES JÓZSEF. kir. bíró.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Éder Anna lévai lakos végrehajtónak Szlusni János gr. keletcsényi volt lakos végrehajtást szenvedő elleni 132 frt 63 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében Szlusni Jánosnak a podluzsányi 90. sz. tjkvben A + I. sor szám alatt fölvetett ingatlanára az árverést 320 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron alul is eladni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 32 frt o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1. én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1884 évi márczius hó 17-ik napján. A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság. 139. GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

Kiadó:

a Lévai Hitelintézet épületében egy sarok-bolthelyiség és egy magán-szoba az emeleten. 140. 3-2. Bővebben értesülhetni az intézet hivatalos helyiségében.

61/1881. szám

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Sáfár Katalin férj Vnuk István végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 94 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében Sáfár Katalin férj. Vnuk Istvánnak az alsó győródi 45. ivben A 1. 2-6 és 22-25 sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 rész illetményere 470 frt. o. é. továbbá az ezen ivből az alsó győródi 153. sz. tjkvben A + I. sor szám alá átvezetett fekvőségbeni 1/6 rész illetményére 55 frt. o. é. végre az A + 2. sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 rész jutalékára az árverést 32 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi július hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Alsó Győródi községben a bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis az alsó-győródi 45 ivben az A 1. 2-6. 22-25 sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 részre 47 frt. o. é. — az alsó győródi 153. sz. ivben a A + I. sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 részére 5 frt 50 kr. o. é. és az A + 2. sor szám alatti fekvőségbeni 1/6 részére 3 frt 20 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1884. évi márczius hó 19-ik napján. A lévai kir. járásbíró hatóság. GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró. 144. 3-1.

BUDAPESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker. kalap-utca 15. sz.

A „Budapesti Hirlap“ nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb, se balpártiak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak. Miből állnak ezek a szolgálatok? Első sorban abból, hogy mindenről, a mi az országon belül vagy kívül, a kár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren föl merül: híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönségét. E tekintetben egy hazai lap sem mulja fölül a „Budapesti hirlap“-ot. Vannak nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit. A „Budapesti Hirlap“ olvasóközönségén és írón kívül nincsen senkinek e korok földön lekötözve, se osztálynak, se pártnak, se kormányának, se nyilvános, vagy magán társaságnak:

A „Budapesti Hirlap“ a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában.

A „Budapesti Hirlap“-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság:

a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Emek tesz szolgálatot, aki a „Budapesti Hirlap“-ot pártolja. Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljük, kivéve olvasóközönségünket, amely itél szavaink és cselekedeteink fölött. A „Budapesti Hirlap“ rendes tartalma a következő: I. Politikai és társadalmi vezércikkek, II. Tudományos ismeretterjesztő és mulattató tárcák. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, a városi ügyek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. — Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényszék, vidéki hírvonat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ rendes írói:

Csukási József szerkesztő, báró Kaas Ivor, gróf Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, dr. Csapodi István, Kacziány Géza, Molnár László, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos. Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, amely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a földolgozott hírlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal. Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötözik a közönséget és a szerkesztőséget. Bécsben, Berlinban, Párisban és Londonban rendes tudósítóink vannak, akik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, ami e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap. Előfizetési ára: Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czímen:

„Budapesti Hirlap“ Budapest, Kalap-utca 16-dik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap“-ot, első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzet államérdekeinek, a t. magyar közönség lekötözö figyelmeibe.

Csukási József, Rákosi Jenő, a „Budapesti Hirlap“ kiadó tulajdonosai.

141. 3-2.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

1884. évi 1884. szám.

Arlejtési hirdetmény.

A következő munkáknak 1-3 évre való elvállalására ezennel zárt írásbeli versenytárgyalás iratik ki.

1. Alulirt hivatalhoz tartozó brodi, geletneki és jalnai erdőgondnoksági kerületekre nézve évi 160,000 hl. bükkfa-szénnek előállítására és a garamberzencei vasuti állomásra szállítására, beleértve a szénelőállításához szükséges tűzifa termelését is.

2. A jalnai erdő-gondnoksági kerületre nézve 15,000 ürm. kész tűzifának a garam-berzencei vasuti állomáshoz való szállítására, és

3. A vozniczi, selmecei, geletneki és szélaknai erdőgondnoksági kerületekre nézve 14,000 ürm. kész tűzifának a selmecei központi kohába; és 10,000 ürm. szinte kész tűzifának a selmecei kincst. faraktárba való szállítására.

A verseny-tárgyalás a f. évi június hó 30-án d. é. 10 órakor fog az alulirt hivatalnál megtartatni, ahová a szabályszerűen kiállított zárt írásbeli ajánlatok beadandók; minthogy a fűtebbi három vállalat együttesen, vagy esetleg minden egyes vállalat külön is vehető ki, föl hivatnak a t. cz. versenyezni kívánók, hogy ennek megfelelő, vagy az összes vállalat után 940 frt —, illetve az egyes vállalatok után 550 frt, — 150 frt, esetleg 240 frtnyi bánatpénzt csatoljanak ajánlatunkhoz.

Az árlejtési és vállalati feltételek e hivatalnál bármikor megtekinthetők, Zsarnóca (Bármegye), 1884 évi június hó 1-én 142. A magy. kir. erdőhivatal.

Advertisement for Reiter István, a carriage maker. It features an illustration of a horse-drawn carriage and several award medals. Text includes: 'REITER ISTVÁN, cs. kir. udvari kocsigyáros, VÁCZOTT, ajánlja dusan fölszerelt legújabb modern, bármily alaku kocsijait és hintóit izlésteljesen elkészítve a lehetőleg mérsékelt árak mellett; — továbbá a legújabb alaku amerikai ruganyos kocsijait, melyek rendkívül könnyűek és tartósságuknál fogva leginkább fordíttatnak haszonra. Öreg kocsik kijavitása pontosan és jutányosan eszközöltetik. Megkeresésekre a kocsirajzok bérmentve megküldetnek.'

RUSTON, PROCTOR és Társa

BUDAPEST, Nádor-utca 39. és 41. szám.

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett:

gőzmozdonyaikat

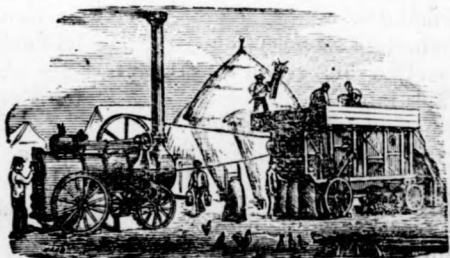
fa- és szénfűtésre szabad. szalmafüttő

gőzmozdonyaikat

gőzcséplőgépeiket

dobmentő és

üszögtisztító készülékkel, szabályozható magválasztó heurgettel.

Hoffherr-féle egyszerű és tisztító cséplőkészleteket járgányhajtásra, nemkülönbön mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket.

Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

145. 10-1.